

موعجیزه‌ی پیغمبەر ئیبراهیم علیہ السلام

[کردی - کوردی - kurdish]

مەنسور عەلی عورابی

وەرگیڕانی: عبدالله حەسەن وەرته‌ی

پیداچۆنه‌وه‌ی: پشتیوان ساییر عەزیز

2014 - 1435

IslamHouse.com

معجزة إبراهيم عليه السلام

« باللغة الكردية »

منصور علي عرابي

ترجمة: عبد الله حسن ورتي

مراجعة: بهشتيوان صابر عزيز

2014 - 1435

IslamHouse.com

موعجیزہی پیغہمبہر ئیبراہیم علیہ السلام

سہرچاوهکانی میژوویی و باس دهکهن که (ئیبیراهیم) پیغہمبہر سهلامی خوای لهسهر بیّت له خاکی (بابل) عیراقی ئیستا هاتوته دونیاو له دایک بووه، ههر له مندالیهوه خوای گهوره ژیری و دانایی و زانایی پی بهخشیوه، رۆژیک (ئیبیراهیم) دهچیتته لای نازهری باوکی، که پیشهی پهیکهرتاشی و کرپن و فروشتنی بت و بت په‌رستی بووه، کاتیک (ئیبیراهیم) باوکی و کارو پیشه‌که‌ی بینی زۆر سه‌رسام و دلگران بووو ئهم ره‌فتاره‌ی باوکی له لا ناخۆش و قورس بوو، بۆیه ئیبیراهیم له‌گه‌ل خۆی ده‌دواو ده‌یووت: بۆچی خه‌لک شتیکی بی گیان و بی هه‌ست و نه‌ست ده‌په‌رستن، که نه‌ده‌بیستیّت و نه‌ ده‌بینیّت و نه‌توانای ئه‌وه‌شی هه‌یه چاکه‌یه‌ک یان خراپه‌یه‌کت تووش بکات، چۆن ئهم بت و په‌یکه‌رانه ئه‌بن به‌ خوا که خه‌لک به‌ ده‌ستی خۆیان دروستی ده‌کهن و هونه‌سازی تییدا به‌کار ده‌بن، ئه‌مه‌یه باوه‌ری ئیبیراهیم، ئه‌و که‌سه‌ی که به‌ هه‌موو گیان و هه‌ست و هۆش و جه‌سته‌یه‌وه وێله به‌ دوا‌ی دۆزینه‌وه‌ی خوای راسته‌قینه‌و دادپه‌روه‌ر، له‌به‌رئه‌وه که کامل ئه‌بیّت و گه‌وره‌بوو، زۆر به‌ووردی

سهرنج ئەداو ئەگەرئ بو دۆزینەوہی ئەو خواہیہی کہ شایہنی پەرستن و بەندایہتی کردن بیّت.

(ئیبیراہیم) سلاوی خوی لی بی، ئاوەدانی جی دیلّیت و ئەروا بو دەشت و دەرو، سەیری دیمەنە جوانەکانی ئاسمان دەکات و لییان وورد ئەبیتەوہو دیمەنە رەنگاو رەنگەکانی ئەستیرەکان سەرنجی رائەکیشن، تا لە ئەنجامدا خوی پەرورەدگار ریگەہی راستی نیشان ئەدات و ہیدایہتی پی بەخشی و کردی بە پەہیامبەر و نیردراوی خوی لەناو گەل و ہۆزەکەیدا، بو ئەوہی رزگاریان بکات لە ژیانہی بت پەرستی بو ژیانہی یەکتاپەرستی دادگەر، وەحی و پەہیامی ئامۆژگاری و یاساکانی رینوینی و بانگەوازی قەومەکەہی بو رەوان دەکات و سروشی بو ئەنیریتە خواروہ لە ریگەہی فریشتەکانەوہ، خوی پەرورەدگار (ئیبیراہیم) ی زور خوش دەویت و دەیکات بە خوشەویستی خوی و ناودیری دەکات بە (إبراهيم خليل) فەرمووی: ﴿وَإِتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾]

النساء: ۱۲۵]

واته: خوی گهوره (ئیبیراهیم) ی کردۆته دۆست و خوۆشه ویست و خه لیلی خوۆ، که و ابوو ئیوهش په پیره وی لی بکه، دوی ئه نجامدانی ئه و گهشت و سهیرانه بو بیابان و دهشت و سهرا بو ووردبوونه وه و تیروانین له بوونه و هرو دروست کراوه کانی خوی گهوره، (ئیبیراهیم) ئه گه ریته وه مال وه و دل و دهروونی زور ئارامه و پر له ئیمان، که چوو زوره وه باوکی له مال بوو لی چوو پیشه وه و ویستی ئامۆزگاری بکات، به لام ئاخو (ئیبیراهیم) به چ شیوازیق قسه ی بو باوکی کرد بی، بیگومان به زمانیکی خوۆش و به و پیره ی ئه ده ب و نهرم و نیانی به به لگی عه قلیه وه بو دواوه بت په رستیه که ی به کاریکی بوچه ل و بی هوده بو خستۆته روو، ههروهک خوداش به سه رهاته که ی له قورئانی پیرۆزدا گێراوه ته وه و فه رموویه تی: ﴿يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ [مريم: ۴۲-۴۵] واته: به باوکی خوۆ (نازه ر) ووت: ئه ی بابه: تو بوچی شتیکی وا ئه په رستی که

نهٺهبيستی و نهٺهبينی، واته نهگویی ههیه و نهچاوو نهدل و
 نهعهقل، وه نهٺهشتوانی لهکاتی تهنگانه و ناخوشیدا هیچ
 زیانیکت لی دوورخاتهوهو بتپاریزیټ، ئینجا ئهٺلیټ: بابہ؟
 بیگومان بهمن ههندی شت دهزانم دهبارهی زیندوو بوونهوهو بت
 پهستان، که لهلایهن پهروهردگارم بوم هاتووہ، تو هیچی لی
 نازانیټ و بوٺو نههاتووہ، لهبهر ئهوه داوات لی دهکهم پهپرهوی
 له من و پهيامهکهم بکهی، چونکه ریگهی راستو ههقت نیشان
 ددهم.

ئهوجارهیان (ئیبیراهیم) شیوازی گفتوگوئی که دهگورپټ و پپی
 دهٺلی: بابہ؟ شهیتان مهپهستهو گویراپیهلی مهکهو وازبینه له
 بت پهستی، چونکه شهیتان له فهرومانی خوی بهخشنده یاخی
 بووه، گفتوگوٺ بهردهوامه و پپی ئهٺلی: بابہ! بهراستی گهر
 پهشیمان نهبیتهوه من لهوه ئهترسم ئهگهر تو لهسهر ئهه کاره و
 حالهوه بمری له خوی میهرهبانهوه تووشی سزایهکی گهوره بی،
 ئهوکاته ببیه دوست و هاوری و هاوهلی شهیتان له دوزهخدا.

باوکی (ئیبیراهیم) زۆر به توورپه‌ی و سه‌رکه‌شی وه‌لامی کورپه‌که‌ی
 ئەداته‌وه‌و پێی ئەلێت: ﴿أَرَاغِبُ أَنْتَ عَنِ الْهَيِّ يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ
 لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا﴾ [مریم: ۴۶] واته: ئاخۆ ئە‌ی ئیبیراهیم! ئە‌وه
 توۆ ئە‌وه‌نده بیزارو نیگه‌رانی له‌ خواکانی من، دلنیا‌به ئە‌گه‌ر توۆ
 وازنه‌هێنی و ده‌ست هه‌له‌نگه‌ری له‌ باسکردنی خواکانم به‌ خراپه‌،
 لێت قه‌بوول ناکه‌م و به‌رد بارانت ده‌که‌م، ده‌برۆ بوۆ ماوه‌یه‌کی
 دوورو درێژ لێم دووربه‌و نه‌تبینم.

به‌لێ بابی ئیبیراهیم ئا به‌و شیوه‌ توندو تیزیه‌ رووبه‌رووی
 ئیبیراهیم ده‌بیته‌وه‌ که‌چی ئە‌م هه‌یشتا له‌ وه‌لامی باوکیدا نه‌رم و
 نیان ده‌بیته‌ و ده‌لێ: ﴿سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي

حَفِيًّا وَأَعْتَرْتُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي
 سَقِيًّا﴾ [مریم ۴۷-۴۸] واته: به‌ ووته‌ی (سلام عليك) وه‌لامی دایه‌وه‌

که‌ مانای وایه: له‌ منه‌وه‌ هه‌یج ناخۆشیه‌کت پێ ناگات و هه‌یج
 ئازاریکیشت تووش نابیت، به‌لکو له‌لایه‌ن منه‌وه‌ ساغ و سه‌لیم
 ده‌بیته‌، له‌ خوداش ده‌پارپیمه‌وه‌ لێت خۆش بیته‌ و سزات نه‌دات،

ههروهها خودای پهروهردگارم ههردهم وای راهیئاوم که ریژم لی
بنییت و نزاو دوعام گیرا بکات، جا مهگهر بههوی ئهوهی بانگت
دهکههه بۆ باوهر هیئان به خوای گهوره، ئازارت پیی بگات، جا ئهوا
خۆم له تۆو میللهتهکهشت به دووره پهریژ دهگرم، ههروهک خۆم
لهو بتو پهیکهرو خواوهندانهشتان به دوور دهگرم، تاکو ههستهنها
خودای پهروهردگارم بپهستم، نهوهک به پهستنئ ئهو
خوداوهندانهئ ئیوه بهدبهخت و چاره رهش و رهنج به خهساریم.

ئىتر دواى ئەو قسەو باسانە لەگەلا باوكى، ئىبراهيم لاي باوكى
 جى دىللى و ئەچىتە شوينى پەرستگاي قەومەكەى بو ئەوہى
 بانگيان بکات بو دەستبەردار بوونى بت پەرستى و خواپەرستى
 تاك و تەنھا، كاتىك ئەچىتە ژوورى مەعەبەدەكە ئەبىنى
 خەلكەكە لە پىش بتەكان كرنوش دەبەن و بتە بى گيانەكان
 دەپەرستن، لىيان نزيك بووہوہو بە دەنگىكى بەرز ووتى ﴿ مَا هَذِهِ

الْمَثَائِلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴾ [الأنبياء: ٥٢] واتە: ئەرى ئەوہ بو واز

لەم بت پەرستىە ناھىن و سەرقالى بوون كە هىچ سوود و
 زيانىكيان نىيەو ھەردەم لەبەريان كەوتوون و كرنوشيان بو
 دەبەن، ئەوانىش لە وەلامى (ئىبراهيم) دا ووتيان: ﴿ وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا

عَابِدِينَ ﴾ [الأنبياء: ٥٣] واتە: ئىمە ھەر لە زووہوہ ئەم كارەمان

ديووہ كە بابو باپىرانمان پەرستويانن و شوين پىي ئەوانمان لەو
 كارە ھەلگرتووہ.

(ئىبراهيم) سەلامى خواى لەسەر بىت، بەشىوہىيەكى زور وورد و
 شياو تىي گەياندن و بوى روون كرنەوہ كە ئەم بت پەرستىە هىچ

سوودیکی نییه و بگره کوفرو گومراییی و سه‌رگه‌ردانییه، به‌لام
نه‌ته‌وهی ئیبراهیم به‌وه زۆر تورپه و نیگه‌ران بوون و به پیری
بانگه‌وازیه‌وه نه‌هاتن و هه‌ر سوورپوون له‌سه‌ر کوفرو بت په‌رستی و
نه‌یانویست بگه‌نه حه‌قیقه‌ت و هه‌ر له ئه‌فسانه‌یی و گه‌نده‌لی و
پوچه‌لیدا مانه‌وه، دوا‌ی ئه‌و ووتووێژه له‌گه‌لا بت په‌رسته‌کان
له‌ناو بت خانهدا ئیبراهیم چوو ده‌ره‌وه و له بیری ئه‌وه‌دابوو
نه‌خشه‌و پیلانیك داب‌پ‌ر‌ئیت، بو ئه‌وه‌ی هه‌موو بته‌کان بشک‌ین‌یت و
ته‌فرو تونایان بکات و له ده‌رفه‌تیکی گونجاو ده‌گه‌را تا‌کو
نیازه‌که‌ی خو‌ی به‌دی بین‌یت، ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ش له رو‌ژ‌ی‌کی وادا
هاته‌ پ‌یشه‌وه که به جه‌زنی گه‌له‌که‌ی داده‌نراو (که رو‌ژی دوا‌ی
ئه‌و قسه‌و با‌سانه‌ بوو که له بت خانه‌که هاته‌ پ‌یشه‌وه)، ئه‌و
رو‌ژه خه‌ل‌که‌که هه‌مووی چوونه ده‌ره‌وه بو ئاهه‌نگ گ‌یران له
ده‌ره‌وه‌ی شار، ئیبراهیمیش چۆل بوونی شاری به ده‌رفه‌ت زانی و
رو‌یشت بو کۆلان و شه‌قامه‌کانی شار که‌سی تیانه‌بوو چۆلا و هو‌لا
بوو زۆر دلی خو‌ش بوو قازمه‌یان ته‌وری له‌گه‌لا خو‌ی ئاماده‌کردو
رو‌یشت بو ئه‌و په‌یکه‌رخانه‌ی بته‌کانیان لی دانابوو، سووریش بوو
له‌سه‌ر تیکشکاندنیان، سه‌یری کرد بینی زۆر له ته‌نیشت

یه‌کتره‌وه دانرابوون، خواردنی زۆریشیان له پێش دانراوه بۆیان به‌مه‌به‌ستی قوربانى کردن بۆیان و لى نزيك بوونيان له‌کاتى‌کدا ناتوانن ده‌ميشى بۆ به‌نو بى گيانن، ئيبراهيميش به گالته پى کردنه‌وه رووى کرده بته‌کان و لى ی پرسين: (ئه‌رى بۆچى ئه‌و خواردنه ناخۆن؟) کاتىک هيچ بتيکيش له‌وانه وه‌لامى نه‌دايه‌وه، دووباره لى پرسينه‌وه: (ئه‌وه بۆچى ده‌نگتان نايه‌ت؟) ئينجا ده‌ستى راستى بۆ لار کردنه‌وه وه‌موويانى به‌ ته‌ورىک شکاندو ووردو خاشى کردن. ته‌نها بته گه‌وره‌که‌يانى هيشته‌وه (واته گه‌وره‌ترين خواوه‌نديان) وه‌ته‌نانه‌ت ته‌وره‌که‌شى به‌ده‌ستى ئه‌و بته گه‌وره‌يه‌دا هه‌لۆاسى، و دوايى په‌يکه‌رخانه‌که‌ى به‌جى هيشت.

ئه‌و گه‌له دواى ئه‌وه‌ى ئاهه‌نگيان گي‌را له‌ روژى جه‌ژنه نه‌ته‌وه‌يه‌يه‌که‌يان، گه‌رانه‌وه بۆ نيو شارو بۆ سوپاس گوزارى خواوه‌نده‌کانيان چوونه بتخانه‌و ديتيان به‌ته‌کانيان چى به‌سه‌ر هاتوووه هه‌ر هه‌موويان تىکشا‌کاون، ته‌نها گه‌وره‌ترين خواوه‌نديان ماوه‌و ته‌وره‌که‌ش به‌ ده‌ستيه‌وه هه‌لۆاسراوه، به‌مه‌ش ترسيان لى نيشتو سه‌رسام بوون و له‌نيو خوياندا پرسياريان ده‌کرد له‌ يه‌کتر

ئەرى ئەوھ كى ئاواى بە خواكانمان كردووھ، ھەندىكىيان ووتيان:
 (بىستوومانە لاويىك بە خراپە باسى بتەكان دەكات و ناوى
 ئىبراھىمە و نەرىتى واىە كە عەيبو عارىان لى بدۆزىتەوھو
 گالتەيان پى بكات و ھەرەشەى تىك شكاندن و لەناوبردنى
 بتەكانى كردووھ ھەرئەویشە گومانى ئەو كردارەى لى بكەين).

ھەموويان كۆك بوون لەسەر ئەوھى كە ئىبراھىم دادگايى
 بكەن و پرسىارى لى بكەن، لە ماوھىەكى زۆر كەمدا بە
 سەربازەكانيان ووت خىرا ئىبراھىم بىنن، ئىبراھىم ھىنراو
 لەبەردەمیان وەستابوو، لىيان پرسى: ﴿أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَانِ يَا

إِبْرَاهِيمُ﴾ [الأنبياء: ٦٢] واتە: ئەرى ئەوھ جەنابت وات لەم

خواوھندانەمان كردووھ؟ ئەى ئىبراھىم؟ لە وەلامى ئەم پرسىارەدا
 بە و رستەىە دەلى: ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا﴾ [الأنبياء: ٦٣] واتە: تىك
 شكىنەرى بتەكان بتە گەورەكەيانەو ئامازەش دەكات بو
 خواوھندە گەورەكەيان كە تەورەكە بەدەستىەوھ ھەلواسراوھو

پیشیان ده لیت: ﴿فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾ [الأنبياء: ٦٣] واته: ده

ئه وه تانی لیان بپرسن ئه گهر قسه ده کهن.

ئه و جارهش مشتومریکی تریان دهست بپیکرده وه له گه لا ئیبراهیم و پیی ده لین: تو خوٚت ده زانیت ئه م بتانه دهنگیان لیوه نایهت و ناتوانن قسه بکهن، ئیتر چوٚن داوای ئه وه مان لی ده که ییت پرسیری ئا خاوتنیان لی بکهین و داویان لی بکهین بو مان بدوین ده رباره ی ئه وه ی به سه ریان هیئراوه؟

ئینجا ئیبراهیم سه لامی خوی له سه ر بیٚت پییان ده لیت: ﴿أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

[الأنبياء: ٦٦-٦٧] واته: ئایا ئیوه

له جیاتی خواپه رستی و عیبادهتی خودای پهروه ردگاری جیهانیان ئه و بته بی ههست و بی گیان و بی دهسه لاتانه ده په رستن که توانای سوود و زیانیکیان بوٚتان نییه؟ ئیبراهیم بیزاری ده رده بری و ده لی به راستی من زور پهست و به داخم له و کاره پیس و چه په لا و نا هه مواره تان و له خوٚتان و ئه و بتانه، که له جیاتی (خودا) (الله)

په‌رستشيان ده‌که‌ن و ده‌يان په‌رستن، ده‌ی ئیتر تۆزقالیک فکرو
 عه‌قلتان نییه که بیربکه‌نه‌وه و په‌شیمان ببنه‌وه، کاتی‌ک بت
 په‌رسته‌کان ده‌بینن گ‌لۆله‌یان که‌وتۆته لیژی هیچ به‌لگه‌و
 بیانویه‌کیان به‌ ده‌سته‌وه نامینیت، یه‌کسه‌ر واز له‌ وتووێژو
 ده‌مه‌ته‌قی و موناقه‌شه‌ی به‌رامبه‌ر دین و په‌ناده‌به‌نه به‌ر تۆله
 سه‌ندنه‌وه له‌ ئیبراهیم بۆ ئه‌وه‌ی شه‌رمه‌زاری و ریسواییه‌کانیانی
 پی دابیۆشن، بۆیه هه‌ندیکیان ووتیان سزاو تۆله‌ی ئیبراهیم چی
 بی‌ت و شایه‌نی چ جو‌ره سزاو عه‌زابیکه، ووتیان: ﴿حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا
 آلَهُتَكُمُۥٓ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِیْنَ﴾ [الانبیاء: ۶۸] دیاره خواکانیان هیچ دیفاع
 به‌رگریه‌کیان پی نه‌کرا له‌ خو‌شیان بۆیه ویستیان به‌رگریان لی
 بکه‌ن و حو‌کمی مه‌رگیان ده‌رکرد به‌ سوتاندن و ویستیان
 بیسووتین و ووتیان: (ئیبراهیم بسووتین)، یارمه‌تی خواکانتان
 بدن!! (ئه‌ی هاوارو ئۆف بۆ ئه‌و خویانه که نه‌توانن به‌رگری له
 خو‌شیان بکه‌ن و می‌شوله‌یه‌ک له‌ خویان دوورخه‌نه‌وه)، هه‌ندیکی
 تریان برپاریکی تر ده‌رده‌که‌ن وه‌ک له‌ شوینیکی تری قورئان باس
 ده‌کات و ده‌فه‌رمووی: ﴿قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِیْمِ﴾ [الصافات:

[۹۷] واته: دواى ئه وهى كه قسه يان بړاو په كيان كه وتو ووتيان، شوره بينايه كى بلنډو مه نجه نيقى كى گه وره ي بو دروست بكن و پړى بكن له دارو ئاگر، ئه وسا تى فرى بده نه ناوى ئه وانيش ئيبراهيميان خسته ناو مه نجه نيقو ووتى (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) واته: ته نها خودا به سمه پشتو په ناو هاو كارو يارمه تيدهرم بيت.

هر له و باره يه وه ماموستا عبدالمنعم الهاشمى له كتيبه كه ي خوى (موعجزه ي پيغه مبه ران) ده لى ت: (ئيبراهيم) پيغه مبه ر سه لامى خواى له سهر بيت، وه لامى كافر ه كانى ده دا يه وه به شيوازيكى زور زاناي و بيرمه ندانه كه وه لامه كانى به لگه ي نه فامى و جه هل و نه دانى و شى تى و فامكاليه تى بى باوه ر ه كانى ده گه ياند، هه روه ك چو ن پيى ووتن: ﴿بل فعله كبرهم هذا فسئلوهم إن

كانوا ينطقون﴾

بو ئه وهى بو يان ده ركه وى كه ئه م بتو سه نه مانه نه عه قلىان هه يه و نه ئه توانن قسه بكن و به رگرى له خو يان بكن به لكو بى گيان و كه رو لائن، ئامانچو مه به ستى (ئيبراهيم) سه لامى خواى

لهسه ر بئیت، بریتی بوو لهوه که کارهکانیان به پوچو سهیرو
 سهمه رهو خراپ له قهلهم بداتو سه رزه نشتو تهو بیخیان بکات
 لهسه ر بت په رستی و به لکو بینه وه هوش خویمان و ژیری و بیریان
 بخه نه کارو چاوئیک به رابردووی خویماندا بخشیننه وه، ئەم
 هه لوئیتو بوچوونه ی (ئیبیراهیم) یش راسته وخو کاریگه ری
 دروست کرد لهسه ر دهروونی هه ندیکیان و بهیه کترین دهووت:
 به پراستی پرو بیانوو دهلیل و به لگه کانی ئیمه زور لاوازو بی
 هیزنو شکستیکی گه وره مان خوارد به رامبه ر به (ئیبیراهیم)، وه
 هه ندیکي تریان بهیه کترین دهووت: به پراستی ئیمه نه فامو کهم
 عه قلین و که دارو به ردو په یکه ر ده په رستین که نه ده توانن
 ببیستن و نه ده توانن قسه بکه ن و وه ناتوانن به رگری له خوشیان
 بکه ن، چجای بتوانن سوودیان هه بیئت بو ئەوانه ی که
 ده یانه په رستن و عیباده تیان ده که ن، نه ک بتوانن زیان و نازاریان
 لهسه ر لابه دن، وه نه یان توانیوو به رگری و دیفاع له خویمان بکه ن
 که به ته وره ووردو خاشو پارچه پارچه کران، به لام کافرو بی
 باوه ره کان وه ک پیشه ی هه رده میان گه رانه وه سه ر دوخی
 جارانیان و سووربوون لهسه ر ری بازو ریچکه ی نه زانی و نه فامی، به

(ئىبراهيم) يان دەووت: تو خۆت باش دەزانيت ئەم بتانە ناتوانن قسە بکەن، ئىتر چۆن داواى ئەويمان لى دەكەيت پرسىاريان لى بکەين، چونکە تو زۆر باش و لە ئىمە باشتر دەزانى کە ناتوانن ئاخاوتن و گفتوگو بکەن.

ئالە و کاتە هەستيارەدا (ئىبراهيم) توانى ئەم هەلە بقوزیتەو و ئەم هەلوئىستە بەرھەمدار بکات، پىي ووتن: ئەدى ئەگەر ناتوانن قسە بکەن و سووديان نىيە بوٿان بوچى عىبادەتيان دەکەن و دەيانپەرستن و پەستى و بىزارى و داخ و دلگرانى خوى دەردەبریت و دەلئيت: ﴿أَف لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [الأنبياء: ٦٧]

واتە: بەراستى من زۆر پەست و بىزار و بەداخم و دلتنەنگم لەو کارە پىس و ناھەموارەتان و لە خۆتان و ئەو بت و پەیکەرەنەى کە لەجياتى خودا دەيانپەرستن و کرنۆشيان بو دەبەن، دەى ئىتر گەر عەقلتان ھەيە پەشيمان ببنەو.